

SP-120 Privim uimiți la marea suferință

1. Pri - vim ui - miți la ma - rea su - fe - rin - țã, Pri - vim la Gol - go -
2. La cru - cea Lui e lo - cul de - n - tâl - ni - re, A - șa de mi - nu -

5
ta, A - șa nes - pu - să jert - fă de iu - bi - re, Cum oa - re am ui -
nat, Ne strân - gem lân - gă El o în - fră - ți - re, Po - por răs - cum - pă -

9
ta? Cum oa - re vom ui - ta a - șa du - re - re, Ce ni - meni n - a sim -
rat. Cre - din - ța noas - tră es - te ne - clin - ti - tă, El es - te - al vie - ții

13
țit? Plă - tind cu ea a noas - tră grea că - de - re Și pen - tru noi mu -
Domn, Pri - vim spre Ța - ra cea fă - gă - du - i - tă, Spre - al veș - ni - ci - ei

17 **Refren**
rit? I - sus e Cel ce ne - a sal - vat din moar - te, Noi nu Îl vom ui -
tron, Ni - mic și ni - meni nu ne mai des - par - te De Dom - nul iu - bi -

21
ta, Ni - mic de Dom - nul nu ne mai des - par - te, Cãn - tãm iu - bi - rea Sa.
tor, Cu El vom tre - ce din - co - lo de moar - te, În rai ne - pie - ri - tor.